

Bereczki Sándor

TANÍTÁSOK 5.

Keresztség – bemérés

Mindenki Temploma

Bereczki Sándor
Keresztség – bemerítés

Bereczki Sándor

Keresztség – bemerítés

Mindenki Temploma • Budapest, 2010

Kereszttség – bemerítés
Tanítások sorozat 5.
Copyright © 2010 Bereczki Sándor

Korrektor: Dr. Gruber Tibor
Kiadványszerkesztő: Danziger Dániel
Kiadja: Mindenki Temploma,
1105 Bp, Cserkesz utca 7-9.
Tel.: (+36 1) 431 9792
www.mindenkitemploma.hu

*„Térjete meg és keresztelkedjete meg/
merítkezzetek be valamennyien
Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára,
és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.”
(Apostolok csel. 2,38)*

*Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω
ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
ὑμῶν, καὶ λήμψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ
ἁγίου πνεύματος:
(Πράξεις των Αποστόλων 2,38)*

Keresztség? – Bemerítés?

A magyar nyelvű Bibliákban, akár római katolikus, akár protestáns fordítások, az eredeti görög szót (βαπτίζειν, baptidzein), melynek jelentése „bemeríteni”, a római katolikus egyház szóhasználatával, a „keresztelni” szóval adják vissza. A keresztség a csecsemőnek vagy a felnőttnek vízzel való meghintése az Atya, Fiú és a Szentlélek nevében, a bemerítés pedig a víz alá merítés az Atya, Fiú és a Szentlélek nevében. A kettő között nemcsak formai, hanem tartalmi különbség áll fenn. A továbbiakban még ezzel részletesebben is foglalkozunk.

A pogány világban is ismerték és gyakorolták a kultikus mosakodást. Az egyiptomi, babilóniai, indiai és hellén misztériumvallásokban is alkalmazták az alámerüléssel történő rituális fürdést.

A zsidó vallás tisztulási szertartása vízbe való alámerüléssel történik. Olyan esetekben is, amikor például az istenfélő pogányok, (prozelitusok) zsidó hitre térnek át, a körülmételés előtt rituálisan alámerülnek a vízbe, amit önállóan végeznek, nem más meríti be őket.

Egy zsidó papi család sarja, János bűnbánatra és bemerítésre hívta Izrael népet. Az ő bemerítése más, mint a zsidók hasonló szertartásai: egyszeri aktus, a vízbe merített ember jelképesen meghal, és új ember bukkan fel a vízből a régi helyett; ezen kívül a megtisztulást jelképező bemerítést senki sem végezheti el önmagában, mint ahogyan az ember nem tisztulhat meg önjerejéből.

A kumráni zárt közösségben nagy hangsúlyt fektettek a kultikus tisztaságra, így alakultak ki a szigorú mosakodási szokásaik, amiket naponta többször is végeztek.

A Bibliából világosan megérthetjük, hogy a világ bűnét nem a jánosi bemerítés ereje törli el, hanem Jézus áldozati vérének ereje!

Jézus bemerítése

Úgy a szinoptikus evangéliumok, mint a János evangéliuma hírt adnak Jézus János általi bemerítéséről.

„János azonban megpróbálta visszatartani őt, és ezt mondta: »Nekem volna szükségem arra, hogy megkeresztelj, és te jössz hozzám?« Jézus így válaszolt: »Engedj most, mert az illik hozzánk, hogy így töltsünk be minden igazságot.« Akkor engedett neki.” (Máté 3,14-15)

Urunknak nem volt szüksége a megtérésre és bemerítésre, mert Ő a testet öltött Ige. Mégis alázatosan közösséget vállalt a bűnösökkel, akiknek bűneit magára vette, és akikért meghalt.

A bemerítésében a bűnösökért való halála és megigazulásukért való feltámadása ábrázolódik ki.

„Ki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért.” (Róma 4,25)

A bemerítése után Jézusra leszállt a Szentlélek galambformában. Az ég megnyílása és a Lélek leszállása, a mennyei szózat nem csupán Jézus szubjektív élménye, hanem objektív történes, s ez a kijelentés elsősorban nem neki szólt, hanem Izráel népének.

„Történt, hogy amikor az egész nép megkeresztelkedése után Jézus is megkeresztelkedett és imádkozott, megnyílt az ég, leszállt rá a Szentlélek galambhoz hasonló testi alakban, és hang hallatszott a mennyből: »Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm.«” (Lukács 3,21-22)

Ez a mennyei szózat később, nagyon szűk körben, a három tanítvány jelenlétében is elhangzott:

„Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm, reá hallgassatok!” (Máté 17,5)

Az Atya Isten nyilvánvalóvá tette a Messiást váró nép előtt, hogy akit hozzájuk küld, nem egy hatalommal felruházott próféta, hanem az Ő szeretett Fia.

Az Atya nyilvánosan beiktatatta szeretett Fiát, Jézust a messiási szolgálatába, és ekkor szállt le rá ünnepélyesen a Szentlélek galambja!

A mennyei szózat arra is emlékeztette a jelenlévőket, hogy a prófécia beteljesült: a Messiást a Szentlélek vezérli, és nem a Jordán vizébe való alámerülése után kapta a Szentleket, hiszen Ő a Szentlélektől fogantatott. A Szentlélek jel kíséretében történő megnyilvánulása azt teszi világossá, hogy most indul el a szolgálat útján a megígért Messiás, akit mindvégig igazolni fog.

Ezt követően Jézus a pusztai kísértés tűzében is Isten Fiának bizonyult, majd a kísértő feletti győzelme után kezdte el nyilvánosan szolgálatát.

Az Izráel fiai, a samaritánusok és a pogányok beme­rítése

A beme­rítés parancsa, amit a feltámadott Krisztus adott, nemcsak a választott népnek, Izráelnek, hanem a világ minden népének is szól. Mindenki élhet vele, aki meghallja az

evangéliumot, és megtér az Úrhoz. Röviden foglalkozunk az-
zal is, hogy a nagy missziói parancs, a bemejtés parancsa,
hogyan kezdett megvalósulni Izráel fiai, a samaritánusok és
a pogányok körében.

Péter apostol pünkösdi prédikációja hallatán honfitársai
bűnbánatra jutottak, és megdöbbenve kérdezték, hogy mit te-
gyenek itt és most. Ekkor mondta az apostol:

*„TérjeteK meg, és keresztelkedjeteK meg/merítkezeteK be
valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneiteK bocsána-
tára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.”*

(Apostolok csel. 2,38)

Négy kulcsszóra figyelhetünk fel, ha az apostol szavait ol-
vassuk: megtérés – bemejtés – bűnbocsánat – a Szentlélek
ajándéka. Az apostolok következetesen mindig ezt a négy
fontos dolgot tárták a zsidók és a görögök elé.

Az Úr Lelke munkálkodott Jeruzsálemben, és háromezer
ember tért meg:

*„»Mert tiéteK ez az ígéret és gyermekeiteké, sőt mindazoké
is, akik távol vannak, akiket csak elhív magának az Úr, a
mi Istenünk.« Még más szavakkal is lelkükre beszélt, és
így kérlette őket: »SzabaduljateK meg végre ettől az elfajult
nemzedéktől.« Akik pedig hitteK a beszédének, megkeresz-
telkedteK, és azon a napon mintegy háromezer lélek csatla-
kozott hozzájuk.” (Apostolok csel. 2,39-41)*

A samaritánusok nem voltak Izráel barátai, Ezsdrás idejé-
ben akadályozták a templom és a városfal építését. Vallásuk
kizárólag Mózes öt könyvének alapult, az egyistenhit mellett
megtartották a saját isteneik kultuszát is. Közöttük hirdette
nagy hatalommal Fülöp az evangéliumot, amit be is fogadtak,
és bemejtéteK.

„De amikor hittek Fülöpnek, aki az Isten országáról és a Jézus Krisztus nevééről szóló evangéliumot hirdette, megkeresztelkedtek; férfiak és nők egyaránt. Simon maga is hívő lett, majd miután megkeresztelkedett, Fülöp mellé szegődött, és amikor látta, hogy jelek és nagy csodák történnek, egészen elámult.” (Apostolok csel. 8,12-13)

A pogányok közötti misszió első gyümölcse az udvari főember megtérése és bemerítkezése, akit a Szentlélek a Jézus Krisztusról szóló prófécia alapján győzött meg arról, hogy az Úr útjára kell lépnie.

„Ezt mondta neki Fülöp: »Ha teljes szívedből hiszel, akkor lehet.« Ő pedig így válaszolt: »Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia.« Megparancsolta, hogy álljon meg a hirtő, és leszálltak a vízbe mind a ketten, Fülöp és az udvari főember, és megkeresztelte őt. Amikor kijöttek a vízből, az Úr Lelke elragadta Fülöpöt, és nem látta őt többé az udvari főember, de örvendezve haladt tovább az útján.” (Apostolok csel. 8,37-39)

A főember megtérését hamarosan követte a pogány római százas és családja megtérése is. Miközben Péter Isten Igéjét hirdette nekik, a Szentlélek leszáll rájuk, nyelveken imádkoztak, és magasztalták Istent. Az új elem, ami még eddig nem fordul elő az apostol szolgálatában: a Szentlélekkel való betöltés megelőzte a bemerítést.

„Míg ezeket a szavakat mondta Péter, leszállt a Szentlélek mindazokra, akik hallgatták az igét. És elámultak a zsidó származású hívők, akik Péterrel együtt jöttek, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szentlélek ajándéka. Hallották ugyanis, amint nyelveken szóltak, és magasztalták az Istent. Akkor megszólalt Péter: 'Vajon megtagadhatja-e a vizet valaki ezektől, hogy megkeresztelkedjenek,

*akik ugyanúgy megkapták a Szentlelket, mint mi?’
És úgy rendelkezett, hogy keresztkedjenek meg a Jézus
Krisztus nevében (ἐν τῷ ὀνόματι, en tó onomati, szó
szerint: „névében”). Ők pedig megkérték, hogy maradjon
náluk néhány napig.” (Apostolok csel. 10,44-48)*

A továbbiakban kiszélesedik a pogánymisszió és tömegek térnek meg.

A bemerítés szereztetési igéinek értelmezése

„Jézus hozzájuk lépett, és így szólt: »Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.«” (Máté 28,18-20)

*„Menjete el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözüül, aki pedig nem hisz, elkárhozik.”
(Márk 16, 15-16)*

A feltámadott Jézus Krisztusnak a bemerítéssel kapcsolatos világos és egyszerű szavait tartalmilag és formailag különbözőképpen értelmezik az egyházak.

A római katolikus testvéreink tanítása szerint a keresztvíz hatóerővel rendelkezik. „Az egyház az isteni hatást mindig

magában a kereszttségben látta, nem pedig mellette, vagy azt követően. Az újjászületés a szertartásában megy végbe, de ott egyúttal az egyház is képviselve van.”¹

A kereszttség eltörli az áteredő bűnt, de nem tesz mentessé a bűnre való hajlamtól. (Az eredendő bűn, más néven eredeti bűn vagy a katolikus teológiában áteredő bűn egy teológiai szakkifejezés, az első embernek, mint az egész emberiség képviselőjének a bűne, mely, mint kegyelem nélküli, bűnös állapot, minden emberre átszáll.) A kereszttség beemeli a megkeresztelt személyt az Egyházba, Krisztus testébe, és részesévé teszi a krisztusi megváltásnak.

A katolikus felfogás szerint tehát a keresztelés eltörli az eredendő bűnt, a protestánsok szerint csak az eredeti bűn kárhozatra vivő vétkéét, de a bűnre való hajlamot (concupiscentia) nem szünteti meg, ez megmarad az emberben.

Luther a kereszttséget és az oltáriszentséget szentségnek nevezi, amelynek két jellemzője van: egy külső jel, és a szentséget elrendelő ige. A kereszttségről a következőket írja: „Újra hangsúlyozom tehát, hogy senki a világért se merje az ígét és a vizet egymástól elválasztani és elkülöníteni. Mert ha eltávolítjuk az ígét, akkor az ugyanolyan víz, mint amilyennel a cselédleány főz, sőt a fürdömester kereszttségének is lehet nevezni. Viszont ha vele van az ige, úgy, ahogyan azt Isten rendelte, akkor szentség és Krisztus kereszttségének nevezzük.”² Luther is a gyermekkereszttséget vallja.

Zwingli másképpen értelmezi, tanítása szerint a kereszttség hatóereje a hitben van.

Kálvin sem a keresztvíznek, sem a hitnek önmagában nem tulajdonít hatóerőt, hanem a kijelentő Isten erejét hangsú-

1 Gál Ferenc: *Az egyház kegyelmi rendje*, 64. l.

2 Luther: *Nagy Káté IV. rész. Pröhle fordítás*

lyozza. A református teológia Kálvin nyomdokait követve azt vallja, hogy a keresztség nem ex opere operato (nem önmagától) hat. A kegyelem megelőzi a személyes hitet, ezért a szülő, keresztszülő hihet a csecsemő helyett. Erre feljogosíthat talán ez az Ige:

*„Mert a hitetlen férj meg van szentelve hívő felesége által, a hitetlen feleség pedig hívő férje által; különben gyermekeitek is tisztátalanok volnának, így azonban szentek.”
(1 Korinthus 7,14)*

Az egyszerű, teológiát nem tanult emberek tudatában a keresztség a névadás és az egyházba befogadtatás ünnepélye.

Tiszteletben tartjuk a különböző egyházak tanítását a keresztségről, de mi a **hitvalláson alapuló bemerítést valljuk. A víz, melybe alámerítettünk, és amelyből feljövünk, olyan jelkép, mely figyelmünket és hitünket Krisztus értünk való halára és feltámadására irányítja.** A bemerítésben nem akarunk semmi másról tudni, csak Krisztusról, a megfeszített-ről és feltámadottról. A bűneinkből egyedül Jézus Krisztus Golgotán kihullott áldozati vére tisztít és szabadít meg és nem a bemerítés vize.

“... aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől, aki országá népévé tett minket, papokká az Isten, az ő Atyja előtt: övé a dicsőség és a hatalom örökkönörökké. Ámen.” (Jelenések 1,5)

A Szentlélek hozza létre hitünk alapján a belső közösséget a megfeszített és feltámadott Krisztussal. Ezért mehet végbe bennünk az, amit Pál a bemerítésről ír a rómaiaknak:

„Vagy nem tudjátok, hogy mi, akik a Krisztus Jézusba keresztteltettünk, az ő halálába keresztteltettünk? A keresztség által ugyanis eltemettettünk vele a halálba, hogy amikép-

pen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járjunk. Ha ugyanis eggyé lettünk vele halálának hasonlóságában, még inkább eggyé leszünk vele a feltámadásának hasonlóságában is.” (Róma 6,3-5)

Péter apostol tanítása szerint:

„... a kerestség/bemerítés, a mi nem a test szennyének lemosása, hanem jó lelkiismeret keresése (ἐπερώτημα eperótéma: keresés, könyörgés) Isten iránt, a Jézus Krisztus feltámadása által...” (1 Péter 3,21).

Ha tehát az apostol a bemerítés lényegét és hatását a jó lelkiismeret kereséseként ismerteti a gyülekezettel, akkor egészen világos számunkra, hogy ezzel azt a félreértést utasítja el, mely szerint mintha olyan mágikus cselekmény lenne a bemerítés, amely garantálja az üdvösséget.

Simon mágus is bemerítetett, de a víz nem tisztította meg, mert szíve nem tisztult meg Jézus vérében. Ezért viszonyul számító üzletember módjára Péterhez és Jánoshoz a Szentlélek áldásával kapcsolatban. (Apostolok cs. 8. Aki megtér, annak lelkiismeretét megtisztítja az áldozati vér a holt cselekedetek-től, hogy szolgáljon az élő Istennek.)

A bemerítés Isten tanácsa az elveszett embernek:

„A farizeusok pedig és a törvénytudók az Isten tanácsát megveték ő magokra nézve, nem keresztelkedvén meg ő tőle.” (Lukács 7,30)

„Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába.” (János 3,5)

„... járuljunk azért oda igaz szívvel és teljes hittel, mint akiknek a szíve megtisztult a gonosz lelkiismerettől, a testét pedig megmosták tiszta vízzel. A reménység hitvallá-

sához szilárdan ragaszkodjunk; mert hű az, aki ígéretet tett." (Zsidók 10,22-23)

A bemerítés jelkép, értelme Krisztusban teljesedett be. A bekövetkezett és a bekövetkező eseményekre is utal. A bemerítkezés alkalmával hitünkről vallást teszünk, mégpedig arról, hogy az értünk meghalt és feltámadott Krisztussal való közösség révén, a Szentlélek munkája által átmentünk a halál és a bűn állapotából az élet és az igazság állapotába, Krisztusban újjászülettünk a Szentlélek által.

Bepántáztatás az eklézsiába

Isten gyermekévé fogadtatásunk pecsétje a bemerítés, mely által az eklézsiába, Krisztus egyetemes egyházába felvételt nyertünk, a Szentlélek által a Krisztus testébe, az eklézsiába, Isten gyermekeinek szövetségébe bepántáztatunk.

„Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk, akár zsidók, akár görögök, akár rabszolgák, akár szabadok, és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg.” (1 Korinthus 12,13)

Sok egyház és sokféle gyülekezet van, azonban az a gyülekezet az otthonunk, amelybe az Úr helyezett minket. Pál szavai a mostani időre is érvényesek: *„Most pedig az Isten elhelyezte a tagokat a testben egyenként mindeniket, a mint akarta.” (1 Korinthus 12,18)* Ha hűek vagyunk az Úrhoz, akkor hűek maradunk a gyülekezethez is, melybe az Úr elhelyezett és örállóvá tett minket. Ha helyünkön vagyunk, hittel és erővel szolgáljunk is.

A bemerítés formai részei

Meggyőződésünk szerint a bemerítésnek az a legtökéletesebb formája, amellyel Jézus Krisztus is bemerítettett, és amelyet az apostolok is gyakoroltak.

Az alámerüléssel az ábrázolódik ki, amit már az Úr véghez vitt bennünk: Krisztussal megfeszítettünk, meghaltunk, eltemettetünk. A halott (az óember) nem maradhat eltemetetlenül, mert bűze távol tart mindenkit. Így alkalmatlanok vagyunk a misszióra! Ha megtértünk, akkor Krisztus illatja vagyunk! Amilyen valóságosan lemossa a víz a test szennyét, ugyanolyan valóságosan mossa le bűneinket Krisztus vére.

A vízből való feljövétel azt jelképezi, hogy Krisztussal fel-támadtunk, a Szentlélek új életre elevenített meg bennünket.

„Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus.” (Efézus 5,14)

A megtérés a bemerítkezéssel legtöbbször nem esik egybe, általában időbeli eltolódás van közöttük.

Az etiópiai udvari főember esetében azonban a megtérés és a bemerítés egyszerre ment végbe:

„Íme, itt a víz! Mi akadály a annak, hogy megkeresztelkedjem? Ezt mondta neki Fülöp: »Ha teljes szívedből hiszel, akkor lehet.« Ő pedig így válaszolt: »Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia. ...leszálltak a vízbe mind a ketten, Fülöp és az udvari főember, és megkeresztelte őt«” (Apostolok csel. 8,36-38).

Szentháromság és bemerítés

Máté evangéliumában az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében történik a bemerítés, az Apostolok cselekedeteiben és a páli levelekben viszont az áll, hogy Jézus nevében merítették be a megtérőket. Ne keressünk itt ellentétet, mert Máté evangéliumában az nyer hangsúlyt, hogy Jézus Krisztus is beletartozik a Szentháromságba, hiszen egyként az Atyával és a Szentlélekkel. Az a vita, mely Jézus nevében történő bemerítés körül alakult ki, napjainkban sem zárult le. Az apostoli korban alkalmazták úgy az Atya, Fiú és Szentlélek nevében, mint a Jézus nevében való bemerítést.

Nevében? Nevére? Nevébe?

Teológiai vita alakult ki a nevébe, nevében és nevére történő keresztséggel, ill. bemerítéssel kapcsolatban. A koinéban, a közgörög nyelvben, melyen az Újszövetséget írták, „a nevében” (ἐν τῷ ὀνόματι, en tó onomati), „a nevébe” és „névére” (εἰς τὸ ὄνομα, eis to onoma) sőt még „névére hivatkozva,” „neve említésével” (ἐπὶ τῷ ὀνόματι, epi tó onomati) kifejezések találhatók. A katolikusok általában „névében”, olykor azonban a „névére” kifejezést is használják.

A véleményem az, hogy a koiné görögben is ugyanazzal a nyelvtani problémával van dolgunk, mint a magyar hétköznapi beszédben. Sokan a -ban/-ben ragot felcserélik a -ba/-be raggal. Pl. „a szobába voltam” „a szobában voltam” helyett! Ez azonban nem okoz semmi zavart a mindennapi beszédünkben.

A nevében kifejezés értelme: A bemerítő/a keresztlő Jézus Krisztus megbízásából végzi a bemerítést/keresztlést, és mint

ilyen a gyülekezet tagjai közé fogadja a bemerített testvért.

Nevébe: a gyülekezet a feltámadott Jézus Krisztussal való életközösségbe fogadja a bemerített testvért.

A **nevére** kifejezés: a katolikus értelmezés szerint valakinek a nevére keresztelni nem azonos a valakinek a nevében való kereszteléssel. Ez utóbbi azt fejezi ki, hogy valakinek a tekintélyével hajtom végre a keresztelést, míg az előbbi azt jelenti, hogy valakinek szentelek valakit. A kereszttség által a Szentháromság tulajdona és védettje lesz a megkeresztelt.³

Az egyik református tanítás szerint a kereszttség a feltámadott Krisztus **nevébe** történik. Nem nevében, vagyis megbízatásából csupán, nem is csak nevére, a megkeresztelt keresztvényévé lételetét jelezve, hanem nevébe, azaz a keresztőség bemerítkezés vagy bemerítettetés a Krisztus feltámadott életének az elemébe.⁴

Néhány igehelyet idézünk most, melyekben fellelhetők az említett nyelvtani kérdések:

„Péter így válaszolt: »Térjete meg, és keresztelkedjete meg valamennyien Jézus Krisztus nevében (ἐπὶ τῷ ὀνόματι, epi tó onomati: „nevére hivatkozva”, „neve említésével”), bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.«” (Apostolok csel. 2,38)

„Menjete el tehát, tegyete tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében... (εἰς τὸ ὄνομα, ejsz to onoma, szó szerint: „nevébe” vagy „nevére”)” (Máté 28,19)

„Amikor ezt meghallották, megkeresztelkedtek az Úr Jézus nevére” (εἰς τὸ ὄνομα, ejsz to onoma, szó szerint: „nevébe” vagy „nevére”) (Apostolok csel. 19,5)

³ Biblia. Ószövetségi és Újszövetségi Szentírás, Szent István Társulat, Budapest, 1973

⁴ Dogmatika, 455.l. Dr. Török István, Free University Press, Amsterdam, 1985

„Ők lementek, és imádkoztak értük, hogy részesüljenek a Szentlélek ajándékában, mert még egyikükre sem szállt rá, csak meg voltak keresztelve az Úr Jézus nevére.” (εἰς τὸ ὄνομα, ejsz to onoma, szó szerint: „nevébe” vagy „névére”) (Apostolok csel. 8,15-16)

A bemerítés elkötelezettséggel jár

A bemerítkezés a Vörös tengeren való átkelésre is emlékeztet minket, amikor Izráel fiai Egyiptomot elhagyva elérték a túlsó partot, és ekkor egy hirtelen pillanatban a medrükbe visszatérő hullámok lezárták az utat, mely Egyiptomba vezetett volna vissza. A múlt lezárult, csak előre haladhattak az Ígéret Földje felé. A bemerítéssel elkötelezzük magunkat, hogy nem térünk vissza „Egyiptomba”, régi bűneinkhez, hanem harcolni fogunk a Sátán, a világ, a saját testünk tisztátalan kívánságai ellen.

„Ne szeressétek a világot, se azokat, a mik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete. Mert mindaz, a mi a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérdése nem az Atyától van, hanem a világból.” (1 János 2,15-16)

„... lelketekben megfáradva el ne csüggedjete. Mert a bűn ellen való harcban még nem álltatok ellen egészen a végig...” (Zsidók 12,3-4)

„Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk, akár zsidók, akár görögök, akár rabszolgák,

akár szabadok, és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg.” (1 Korinthus 12,13)

Ki meríthető be?

Ha korrekt választ szeretnénk adni erre a kérdésre, akkor a Szentírásból kell kiindulunk. Péter apostol püünkösdi prédikációjának egyik mondatát vesszük most alapul:

„Térjete meg, és keresztelkedjete meg valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.” (Apostolok csel. 2,38)

Az apostoli tanítás szerint a hitre jutott, megtért ember meríthet be, aki elfogadja a kegyelmet, és teljes életét átadja Jézus Krisztusnak, a Megváltónak.

Lélemben felkészülünk a bemeítésre, imádkozunk, böjtölünk, megvizsgáljuk önmagunkat. Az Úrhoz nem illő dolgunkat elrendezzük, bocsánatot kérünk azoktól, akik ellen vétettünk, és jóvá tesszük a kárt, amit másoknak okoztunk.

A bemeítés kiszolgáltatói

Lehet lelkipásztor vagy presbiter, aki újjászületett ember, és az Úrban él. Nemcsak az apostolok végezhetek bemeítési szolgálatot, hanem Szentlélekkel teljes diakónusok is, például Fülöp (Apostolok csel. 6,5. 8,12).

Nem biblikus gyakorlatok

A **gyermekkeresztség** a Szentírásból nem igazolható. Az a feltételezés pedig, hogy a család felnőtt tagjaival a gyerekeket is bemerítették hit és megtérés nélkül, idegen a teljes Szentírástól. A gyermekkeresztség és a körülmetélés között szoktak párhuzamot vonni, mondván, hogy a körülmetélés is megelőzi a hitet, így van ez a gyermekkeresztség estében is. A kegyelem az elsődleges, amit követ a hit. A körülmetélés, mint külső jel, a szövetséges néphez tartozás jele, a keresztség pedig kegyelemből az egyházba plántálja be a csecsemőt.

Azonban ne felejtsük el, hogy „Keresztelő” János a körülmetélt honfitársait hívta megtérése, ill. a bemerítkezésre, akik közül sokan megvetették az Isten tanácsát!

Egyes egyházak a vízzel való meghintés jogosultságát azzal magyarázzák, hogy nem a víz mennyisége számít, hanem a Krisztus áldozati halála. Arra hivatkoznak, hogy az őskeresztyének idejéből származó iratok szerint megtörtént az is, hogy a sivatagban kellett megkeresztelni valakit, ahol nem volt víz. Akkor leástak a földbe addig, amíg találtak egy kis nedves homokot, és azzal kereszteltek. Izráelnek is sok vízhiányos, sivatagos területe van mindmáig, János ennek ellenére bő vizű helyeken merítette be az embereket.

„János is keresztelt/bemerített Aínonban, Szálím közelében, mert ott sok víz volt, és az emberek odamentek és megkeresztelkedte/bemerítkeztek.” (János 3,23).

A **halottakért való keresztség**. Pál korában az evangélium titkait félreértők bemerítkeztek azokért, akik úgy haltak meg, hogy nem hallottak Krisztusról és az Ő megváltó munkájáról. A helyettük történő keresztséggel akarták az üdvösséget megszerezni számukra. A Biblia szerint nem lehet változtatni a halottak állapotán a halál után:

„Ezen felül még közöttünk és közöttetek nagy szakadék is tátong, hogy akik innen át akarnak menni hozzátok, ne mehessenek, se onnan ide át ne jöhessen senki.”
(Lukács 16, 26)

A mormonok napjainkban is gyakorolják a halottakért való „keresztséget”. (1 Korinthus 15,29)

A bemeztés elspiritualizálása. A kvékerek elhanyagolható üres szertartásnak tekintik, ezért csak belsőleg, önmagukban élik meg a bemeztés parancsát.

A hívó embernek ragaszkodnia kell a biblikus bemeztéshez. Ha hasonlóképpen merítkezünk be, mint Urunk Jézus Krisztus, akkor a helyes úton haladunk.

Urunk Jézus Krisztus példát adott nekünk a bemeztés vonatkozásában is. Az üdvösségünkre nézve más nem lehet, és nem térhet meg helyettünk: sem apánk, sem anyánk, sem keresztszüleink (1. Máté 3,9). A felelősség a miénk, mi döntünk, hogy elfogadjuk vagy elutasítjuk Isten tanácsát, az üdvösségre utaló bemeztést:

„Aki hisz és bemeztkezik, üdvözüln...” (Márk 16,16)

Források

Gál Ferenc: *Az egyház kegyelmi rendje*. Budapest, Budapesti Római Katolikus Hittudományi Akadémia, 1981.

Luther M.: *Nagy Káté*. (Pröhle fordítás).

Dr. Török István: *Dogmatika*. Free University Press, Amsterdam, 1985.

A Heidelbergi Káté, II. Helvét Hitvallás. Magyarországi Református Egyház Egyetemes Konventjének Sajtóosztálya, Budapest, 1954.

Darby J. N.: *A Biblia Könyveinek áttekintése II. kötet Újszövetség*. GBV 2005.

Nouveau Commentaire Biblique. Edition Emmaus, Suisse, 1978.

Dr. Herbert Haag: *Bibliai Lexikon*. Apostoli Szentszék Könyvkiadója, Budapest, 1989.

Scofield C. I.: *Magyarázó jegyzetek a Bibliához*. Evangéliumi Kiadó, 1993.

Biblia Hebraica. Rud. Kittel, Stuttgart, 1954.

The Greek New Testament. United Bible Societies, 1985.

Szent Biblia. Károli Gáspár, Magyar Bibliatársulat, Budapest, 2008.

Szent Biblia. Károli Gáspár, Magyar Bibliatársulat, Budapest, 2008.

Biblia Magyarázó jegyzetekkel. Magyar Bibliatársulat, Budapest, 1996.

Az Új Testámentum. Dr. Budai Gergely, Magyarországi Református Egyház Zsinatának Irodája, Budapest, 1967.

The Living Bible. Paraphrased, Tyndale House Publishers, 1980.

Dr. Varga Zsigmond: *Újszövetségi görög-magyar szótár*. Magyar Bibliatanács, Budapest, 1992.

Mindenki Temploma

1105 Budapest, Cserkesz utca 7-9.

www.mindenkitemploma.hu